

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqvet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

De curiositate

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

fore non satiandos appetitus, sed plura petituros; & quæ dementia hosti tribuere, ut plura tribuas, & seruiturem indies duriozem sibi facere? *Haccine vera*, ut sup. pag. 7. Quartò, quòd si voluptatem hanc momentaneam rejicias, æternam te habiturum, & in præsentia etiam ex rectè facto majorem, quàm ex voluptate jucunditatem.

PUNCTVM III. Considera Primò, quàm cæcus sit *Carnis affectus cæcus* carnis affectus, quàm turpis, & quanto cum discrimine quis se cæcæ & furiosæ carni mancipet, ejus ductum sequatur, cum lumen rationis homo habeat. Secundò, expende carnem, & ejus amorem omni virtuti repugnare, cum ea ardua sit, ac radix illius, ut vulgò dicitur, amara; illa verò semper commoda segetur. Tertio, considera quantum in amore Dei crescere cupias, tantum in hoc decrescendum; nec posse utrumque in animâ consistere. Quartò, considera quomodo Christus Jesus carnem suam odio habuerit, & expende hæc verba: *Matth. 16.* Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me: & videbis adeò necessarium esse odium sui, ut Religiosi ac verè pij nomen non mereatur, qui non imitentur. *Galat. 24.* Vide jam an dicere possis, Christo confixus sum cruci; & excita te ad amorem Domini tui.

Domine Jesu, ut infra pag. 324.

Meditatio prior de Curiositate, in signi progressus in viâ Domini impedimento.

COMPOSITIO LOCI erit considerare animam nostram velut arcem, habentem portas quinque, quibus plurimi hostes insidientur.

PUNCTVM I. Considera Primò, qui actus curiositatis sint ex S. Bonaventura. *Bona. v. sp. discipl. c. 5. signa cur. en. s. r. n. 16.* Curiosus, ait, non curanda curat, necessaria negligit, & sui oblitus aliena considerat, notat & explorat: si quod insonuerit verbum, anhelat sollicitus ad sciendum, & honestate postpositâ id

ab inuitis, & celare forsan volentibus inuerecundè requirit; locis sibi non concessis, congregationi, & collocationibus Fratrum se ingerit non vocatus; cum eum abesse putaveris, adest impudens lateri, adest auri, ut nec secretum valeas occultare sermonem; obseruat angulos, vagis circumspicit oculis, hæret ad singula quæ occurrunt, communes obfædet transitus, superuentientium & forensium gaudet occursum; rumoribus, & sæcularibus verbis hauriendis & referendis intendit; res sibi non deputatas curiosè revolvere non quiescit. Secundò, quàm turpia hæc sint attende.

DOMINE IESV CHRISTE, ut inf. pag. 324.

PUNCTVM II. Considera signa domitæ curiositatis esse, nec domi nec foris oculos inconsideratè conijcere, nisi vel ob necessitatem, vel honestam recreationem; (nunquam tamen in mulieres figendus est aspectus) aliena non explorare, ex objectis piam aliquam considerationem capere. Secundò, finge te Christum Dominum, vel beatam Virginem videre per omnia continentem: & vide quàm illis moribus dissimilis sis, & ad imitandum te accende.

Credo tibi, &c. ut sup. pag. 7.

*Sensus cur
dati à Deo.*

PUNCTVM III. Considera Primo, hanc vitam, & sensus datos ut Deum cognoscamus, & ea conquiramus quæ nobis necessaria sunt ad salutem; unde colligendum quantum erret qui animam affectibus fœdis, & noxiis imaginibus rerum deturpat. Secundò, considera hostes nullâ ratione ingredi in nos posse, seu arcem animæ nostræ, nisi per curiositatem sensus nostri indubitè pateant. Tertio, quòd, sicuti facile est, contra hostes extrâ positos sese tueri, ita sensibus custoditis omnia intus fore secura. Quarto, brevissimum est tempus vitæ nostræ. Vnde seriis & utilibus quibus cælum comparatur danda opera; & quàm turpe malle de nominibus disputare, nova inquirere, videri velle, &c. quàm animam inferno eripere, & se nosse. *Hæcine vera, ut su. p. 7.*

*Temporis
habenda
ratio.*

Medi-

Meditatio posterior de eadem.

COMPOSITIO LOCI, & ORATIO, ut supra.

PUNCTVM I. Considera Primò, quid ex omnibus curiosis hæcenus visis vel auditis habeas. Secundò, quid haberes si longè plura & omnia nosse, si te ignores & Deum ac viam ad illum. Tertio, attende perfectè nihil ab hominibus percipi posse, sed omnia velut per transennam videri. unde nullius animalculi naturam omnino capimus. Quartò, cogita inquietudinem summam curiosi, pericula & molestiam: & contrà quietem ejus qui in Deo uno omnia habet, & studet curiositati coercendæ. Audi Sapientem: Proposui in animo meo

*Fructus curiositatis.**Ecclesi. 1.**Aspira, ut sup. p. 8. Hæcine firma, &c. ibid.*

PUNCTVM II. Considera Primò; quàm stultum te aliena frivola curare, dum de vitâ tuâ agitur, eaque semper vitâ. Credis & intelligis, & sapis? Secundò, cum sapientissimum in cælo fore, qui cū S. Benedicto sapienter indoctus fuerit, rerum, scilicet, curiosatum. Considera Tertio, omnem delectationem, quam ex creatis haurire potes, in Deo plenissimè te reperire, & purissimè. Quartò, frustra te conari satiari animam insaturabilem visis & auditis, cum nec satietur oculus visu, nec auris auditu. Quintò, considera ut curiositatem Bethsamarum Dominus punierit morte, in omnibus qui arcam adspexerant. Sextò, in Paradiso Evam curiositate tentatam ac victam, nos in hoc miseriarum pelagus deturbasse.

*Aliena stultitè curat curiosus, sua negligit.**1. Reg. 6.**Hæcine vera, ut sup. pag. 7.*

PUNCTVM III. Considera Primò, frustra aliquem conari

Sensus mortificandi.

X 2

Cant. 6.

Prov. 25.
Ratio man-
dati non est
inquirenda.

Isai. 2.

conari ad contemplationem ascendere, nisi refrænet
sensus suos, ideoque dictum sponsæ: Averte oculos
tuos: illi enim me a volare fecerunt, & quantum id
damnum sit, attende. Secundò, numquam curiosè per-
fectionis Dei, ejusque judicia & facta scrutanda. Scruta-
tor enim majestatis opprimetur à gloriâ: nunquam, ut
in fide fit, rationes quærendas esse præcepti, ut pro-
pter eas operemur. Dæmonis hæc est vox & investiga-
tio: Quare præcipit vobis? At verò silet Abraham, nihil
inquit, nec quò eat, cum abire jussus è terrâ suâ; nec
de filii stirpe, cum eum sacrificare juberetur; neque
Isaias, cum nudus incedere; nec Jeremias, cum catenis
gravatus; nec Ezechiel, cum ut in latus incumberet
mandatum accepisset.

COLLOQVIUM fiat ad Deum, in quo omnes Sancti
omnia vident, cum affectu magno amoris & abnega-
tionis omnis affectus erga res curiosas.

EXERCITIUM.

Eccl. 3.

DOMINE JESV CHRISTE, in quo omnes thesauri scien-
tia & sapientia absconditi sunt; utinam noverim te; nove-
rim me, & noverim voluntatem tuam: illa enim sola scientia
sufficit mihi, quâ in ætèrnum sapientissimus esse possum, & co-
gnoscere te, videre te, ac possidere in te omnia; eo plura ac perse-
ctius, quo minùs me hîc vana curiositas in diversa distraxerit:
unum enim est necessarium, & hæc est vita æterna, ut unum te
cognoscamus. Hæcine vera sunt? hæcine vivâ fide credo? & quasi
crederem, sic vivo, cogito, loquor, & operor coram te, & in te
spero, ô spes unica, & te amo, ô infinita bonitas hîc mihi præsen-
tissima? Credo, Domine, adjuva incredulitatem meam. Spero in
te solo, & scio, non confundar, vanitas enim vanitatum, & om-
nia vanitas, & sicut amore tui super omnia doleo, quòd offendere
rim te, ita toto corde amo te super omnia. Et an aliquid N. ultra
me separare poterit à te, ô JESV, ô vita, ô amabilissima charitas!
ô omne bonum Deus meus, Deus cordis mei & omnia! Quid
nunc, anima mea, quero altiora & fortiora me scrutari? cur ocu-
los

los convertam ad vanitatem, & non ad te o JESV, unde solùm veniet auxilium mihi? Sed, eheu! dum per negligentiam terra cordis inculta spinas & tribulos germinat, quia in seipsâ non invenit requiem, foris cogitur, evagari anima nostra; & dum à sui circumspèctione torpescit, incuria sui curiosam in alios facit. Et verò spectacula vana, & scientia, quid corpori præstant, quidve anima? Satiari enim non potest, neque in ullâ creaturâ quiescere, sed in te solo, in quo omnia sunt. O felix anima, cui tu unus es omnia, & qua in te videt omnia, & à te accipit, & ad te dirigit omnia Deus cordis mei, & omnia.

Praxis.

SCRVTARI quisque debet primò, quo maximè oblectetur, & trahatur, ut mortificationem adhibeat. Deindè observare voluptatem, uti notum est, per sensuum portas ingredi, itaque ad eas maximè excubandum, ut in limine primo hostis repellatur, v.g. offert sese visui aliquod objectum delectabile, mox amor, ac deinde concupiscentia seu desiderium inardescit: & luctâ magnâ opus ut superetur: si autem desiderium seu ignis iste, seu serpentis caput non admissum, si inimicus clausis ostiis ab accessu prohibitus fuisset; in pace anima permansisset: sed cum fieri nequeat, quin in usu rerum humanarum, maximè si portæ illæ non custodiantur, subrepat hostis; explora illum, amandus sit: vide dolonem, quo te, ut Joab Amasâm, perimere cupit, aspice sub veste, sub specie creaturæ sagittantem hostem. sic enim moderaberis facilè affectum; neque species te decipiet, neque in objectum laqueum, seu muscipulam trahet: sed si eâ re sit utendum, separabis preciosum à vili, aculeum, sive quod noxium est, à melle: quodque tibi non libet solùm, sed etiam licet, ex creaturâ usurpabis. Magnum verò discrimè inter justum & impium in ejusdem rei usu: ille temperatè atque invitè eâ utitur, & æterna habet in desiderio: hic fertur ut equus & mulus absque intellectu, æternaque sunt illi in fastidio.

Postquam ergo sic quis restitit amori inordinato creaturæ, suoque evasit etiam periculo cautior; revocare licet & juvat illud in memoriam, sibiq; repræsentare, ac rursus generosè repellere id quod malum est. Et quanquam hæc pugna cogitationum utilis sit, quâ quis se disponit ac parat ad futura, animo suo coram Deo repræsentando præterita; quòd ex actibus his nascatur virtutis habitus; longè tamen utilius in occasione se exercere, v.g. quando se offert vel quæritur occasio injuriæ,

X 3

contem-

Bern. serm.
de 7. donis.
Idem serm.
ad Cler.

Explora quò
delecteris &
custodi por-
tas sensuum.

Hostis latet
sub creaturæ
rà.

Usus rerum
varius.

Mortifica-
tionis qua-
renda occa-
sio.

contemptus, inedia, incommoditatis, mortificandi gustus, cupiditatis &c. Neque illud quod dictum est de cogitatione revocanda valet in re carnali, aut gravi odio, aut simili affectu vehementi: in illis siquidem victoria fuga est, seu avertere cogitationem & omnem illius admonitionem.

*Meditatio
utilis.*

Praxis alia mortificationis passionum hæc est. Primò, meditatione frequenti animum à voluptate, & sensuum oblectamentis, tanquam iis quæ infra hominis dignitatem sunt, alienum reddere. Huc spectant meditationes de vitiis capitalibus.

*Oratio cre-
bra.*

Secundò, habere considerationes certas in promptu, & exempla, quibus se, una cum prece, in occasione sustentet, animumque lapsantem ac nutantem roboret & confirmet.

*Affectum
suspendere.*

Tertiò occasione se offerente suspendere primò affectum, seu pedem aut manum, ne statim injiciatur, & explorare an bonum, an utile quod offertur. Quis prudens in tenebris manum aut pedem temerè ponet, ubi spinæ, ubi sordes, ubi contagionis multa pericula?

Quartò, implorato Dei auxilio ex ejus amore & odio nostri, contrarios actus virtutis facere: si verò res necessaria sit, aut utilis, bonâ intentione eam admittere, non solâ voluptate.

Quintò, revocare post victoriam cogitationem præteritam, & lustrare unde periculum & lapsus; ac prudenter aliquoties coram Deo & curiâ ejus (ut dixi,) refutare; unam occasionem, vel plures quærere, & aliquo numero Domino consecrare, ac sic capitibus Philistinorum [id est, mortificationis actibus] amore Dei promereri.

Dignatus es, ut sup. pag. 10.

C A P V T XX.

Deliberatio de Mediocritate tenendâ, auxilio primo in viâ Dei.

ANIMA. O Sapientia æterna, ô via, veritas & vita, **J**ESU Christe, dirige gressus meos in semitis tuis, & errantem ovem reduc ad ovile tuum. Ecce velut in bivio hæreo: illinc sese aperit ad honores via; hinc ad tutam & quietam vitam semita: illuc mundus & amici, aut protrudunt aut provocant; huc mea me felicitas & exemplum tuum invitat, & verò, aspirante gratiâ tuâ, sequendum esse mihi propono. Nonne enim servi
tui